

Aan:

de minister voor Rechtsbescherming, S. Dekker

Geachte minister Dekker,

Met dit schrijven wil ik graag reageren op het wetvoorstel voor de Wet Deelgezag.

Ik denk dat wetten er zijn om mensen te helpen op een respectvolle en vredige manier met elkaar samen te leven, om zo volwaardig mens te kunnen zijn. Omdat mensen en hun omgeving continue veranderen, moet ook de wetgeving veranderen. Daarom is de Wet Deelgezag in het leven geroepen; omdat er andere vormen van ouderschap ontstaan waarbij deelgezag passend is.

Ik heb altijd een kinderwens gehad. Een diep gevoel van voor een kind willen zorgen en iets door te geven aan de volgende generatie. Mijn man heeft echter al drie kinderen, en wil niet opnieuw zelf vader worden. Hij gunt het mij wel om moeder te worden, en wil mij daar volledig bij steunen. Zo kwam het meerouderschap in beeld. Het ouderschap delen met een mannenstel dat ook graag een kind wil, maar die wens niet zonder vrouw in vervulling kan laten gaan. Een heel gewenst kind, dat op die manier alle zorg en liefde kan krijgen die het nodig heeft.

Ik had niet verwacht snel een mannenstel te vinden waarmee we deze wens in vervulling konden laten gaan. Je moet immers heel goed met elkaar op één lijn zitten over heel veel zaken; onze levens zullen voor altijd met elkaar verbonden zijn. Toch is het gelukt om een mannenstel te vinden waarmee het heel goed klikte en waarmee we na een jaar van uitgebreid plannen maken en voorbespreken hebben besloten om de sprong te wagen. Over heel veel dingen hebben we nagedacht; hoe moet dat straks met school? Wanneer is het kindje waar? Hoe zorgen we dat het gezond gehecht raakt? Welke naam gaat het kindje dragen? Alle grote en minder grote vragen hebben we uitvoerig doorgesproken en als afspraken op papier gezet. Zo zijn we dus heel goed voorbereid op het ouderschap, minstens zo goed als 'gewone' stellen die de verantwoordelijkheid voor het opvoeden van een kind mogen nemen.

Inmiddels ben ik bijna tien weken zwanger. En als ik straks mijn eerste echo heb gehad, is het volgende wat mijn man en ik gaan doen een scheiding aanvragen. Niet omdat we willen scheiden – we houden zielsveel van elkaar en zijn van plan ons hele leven bij elkaar te

blijven – maar omdat we anders het ouderschap over het kindje juridisch niet goed kunnen regelen. Als wij niet scheiden, zal mijn man automatisch het juridisch ouderschap over het kindje krijgen. De vaders – het mannenstel – kunnen het kindje niet erkennen, ook al is één van hen de biologische vader van het kind.

Mijn man heeft de mogelijkheid om het ouderschap te ontkennen, maar omdat hij van de situatie op de hoogte was, is dat een weg die juridisch gezien geen zekerheid biedt. Een rechter kan hier pas na de geboorte over beslissen, waarbij we geen enkele zekerheid hebben over wat die beslissing zal zijn. Daarnaast is er geen mogelijkheid meer om ons huwelijk om te laten zetten in een geregistreerd partnerschap; die mogelijkheid is afgeschaft omdat te veel mensen dit gebruikten als een flitsscheiding. En ook als mijn man en ik een geregistreerd partnerschap zouden hebben in plaats van een huwelijk, is het onzeker of één van de vaders het kind kan erkennen. Er is voor ons daarom maar één manier om het ouderschap zo te kunnen regelen dat in ieder geval in elk stel één van de ouders juridisch ouderschap heeft, en dat is een scheiding.

Wij vinden het erg jammer dat een scheiding de enige manier is waarop een van de vaders het kindje kan erkennen om zo juridisch ouderschap te krijgen. Zo'n noodgreep kan toch niet de bedoeling zijn? Als méér ouders het kindje konden erkennen, was dit probleem er niet geweest en konden we alles voor de geboorte goed regelen.

Daarnaast heeft het veel nadelen dat we niet allemaal juridisch ouder over het kind kunnen zijn. Daardoor zullen twee van ons altijd tweederangs ouders zijn, die het kind bijvoorbeeld niet mee kunnen nemen op vakantie en het niet kunnen begeleiden bij medische afspraken. En die het kind niet kunnen aanwijzen als erfgenaam. Die kortom geen erkende, volwaardige ouders zullen zijn.

Ik wil u vragen om een wet die recht doet aan de veranderende maatschappij, waarin nieuwe vormen van ouderschap ontstaan waarbij er méér dan twee ouders zijn. Deze wet moet de rechten en veiligheid van het kind goed beschermen, en daarnaast ouders die goed doordacht en vanuit liefde bewust kiezen voor het meerouderschap de mogelijkheid geven om dit juridisch vorm te geven. Daarbij is het noodzakelijk dat deze wet het toestaat dat er meer dan twee juridische ouders zijn. Zo zou de wet ook deze mensen helpen om volwaardig onderdeel te zijn van de maatschappij, en volwaardig ouder te zijn.

Hartelijke groet,

Rolien Willmes